

Ediție îngrijită de: **Mircea CRIȘAN**

Tehnoredactare: **Ada FONAI**

Lector de carte: pr. dr. **Cristian ȘTEFAN**, consilier cultural
pr. **Mihai Tira**

**JUSTINIAN CHIRA, Arhiepiscopul Maramureșului
și Sătmărilor**

Reflecții din caietele Arhiepiscopului Justinian / ediție
îngrijită de Mircea Crișan ; prefață: Marcel Petrișor ; lectori:
pr. dr. Cristian Ștefan, pr. Mihai Tira. – Baia Mare : Editura
Episcopiei Ortodoxe a Maramureșului și Sătmărilor, 2016.
Vol.

Vol. 3: Caietele 193 și 194. - 168 p. –

ISBN 978-973-99016-4-2

I. Crișan, Mircea (îngr. ed.)

II. Petrișor, Marcel (pref.)

III. Ștefan, Cristian (lect.)

IV. Tira, Mihai (lect.)

281.95

Reflecții III

DIN CAIETELE ARHIEPISCOPULUI JUSTINIAN

Caietul 193

Prefață

După multe, auzite, văzute și pățite de-a lungul vieții mele, ajunseseam să cred, printre altele, că un sfânt – din cei canonizați sau necanonizați – ar fi cu atât mai tare în cetele respective, cu cât ar fi mai puțin cunoscut de către muritorii de rând. Și asta pentru ca nu cumva ispita unei măriri sau cea a orgoliului să-i știrbească aura sau valoarea sacră, bine meritată, în fața Domnului Dumnezeu. Și așa am crezut până când mi-am pus întrebarea: Dacă respectivul sfânt este mai puțin cunoscut ca să fie mai mare, pentru noi muritorii de rând, interesați de cele duhovnicești, ce rost ar mai avea anonimatul sau mai puțin dezvăluita sa taină?

După aceea, gândindu-mă dacă întrebarea pusă de mine ar fi îndrituită sau nu, am schimbat registrul interogativ, spunându-mi și așa: Da' de unde și până unde mi s-ar cuveni mie să-i cer socoteală Domnului pentru felul în care El și-a întocmit lumea, legând taina sfințeniei, mai mult sau mai puțin de anonim?

Întrebare tot necuvenită din parte-mi, imboldul cognitiv făcându-mă să ajung iar la ipoteza unei dezvăluiri posibile a anonimatului sacru. Altfel spus, ce s-ar întâmpla dacă aş afla conținutul unui astfel de anonim? Și-apoi, al cui, al cărui sfânt anonim? Ce a spus, ce a văzut, ce a simțit sau ce a scris el, riscându-și primejdios mărirea? Și am aflat, dar numai după

multe așteptări. Și nu întâmplător, ci datorită prietenului meu Mircea Crișan care mi-a prezentat odată un portret pe o copertă de carte. Și m-a mirat imaginea. De fapt, era o icoană. Icoana unui sacerdot săvârșind taina marii Taine Creștine (vezi reproducerea ei pe coperta cărții cu însemnările respectivului sacerdot). Un sfânt necanonizat, în intimitatea căruia am pătruns încet și oarecum pe furiș. N-am să dezvălui însă, eventualului cititor curios, conținutul acestor mărturisiri. Îl las pe el singur s-o facă.

E o adevărată fenomenologie abisală și creștină, culminând cu capitala certitudine apostolică paulinică: ***Dacă dragoste nu e, nimic nu este...*** pentru că ***ea acoperă totul, crede totul, nădăduiește totul, suferă totul...*** Și la care, completează autorul confesiunilor dezvăluite așa: ***Starea de azi*** – a veșnicului azi pentru cei năpăstuiți – ***să nu vă tulbure, să nu vă neliștească. Speranța, Credința și Dragostea să vă lumineze viața! Domnul veghează! Aleluia!***

Știa el, anahoretul nostru arhiepiscop, ce știa, pentru că ***În spațiu, în cer, se află sufletele care așteaptă să se ridice și să vină la Judecata cea Mare, unde Hristos va judeca toată lumea. Atunci, moartea va fi desființată, viața va birui și toate vor reveni la starea pe care a hotărât-o Dumnezeu când a creat lumea și l-a făcut pe om.***

Or, ce altă ontologie ne-ar putea fi mai de folos, nouă, celor de azi și de atunci, când se vor împlini toate acestea, decât spusele de acum ale discretului nostru arhiepiscop anahoret?... Și încă multe altele aflate de el în contactu-i permanent cu Cel de Sus.

Amin!

Marcel Petrișor

29 octombrie 2016 - Paris

Reflecții III

CAIETUL 193

Duminică 6 martie 2016

În seara trecută, (sâmbătă 5 martie 2016) la ora 18, am fost vizitat de PS Episcop Mihail, care, însoțit de PS Iustin, mi-a făcut o vizită frățească de care m-am bucurat foarte mult.

Preasfințitul Mihail este Întâistătătorul Australiei și Noii Zeilande. Convorbirea cu Episcopul Mihail a fost importantă și interesantă. Mihail mi-a vorbit că în Australia sunt mulți români plecați din Maramureș, ce-și amintesc și îi vorbesc de Maramureș cu o deosebită dragoste și sfințenie. Acești credincioși, foarte buni creștini și muncitori își amintesc și îi vorbesc Episcopului Mihail de frumusețea Sfintelor Liturghii și mai ales de predicile episcopului Justinian, întotdeauna spunând că Justinian este „episcopul lor”. Și de aceea, Preasfințitul Mihail îi ruga pe credincioșii din Maramureș să-i mai vorbească și să-i povestească ce le mai spunea Preasfințitul Justinian, când predica în biserică, sau la diferite ocazii, la sărbători sau alte ocazii binecuvântate.

2
Duminică 6 III 2016

În seara Treenta
(Sambătă 5 martie
2016) la ora 12 am
fost vizitat de J.P. I.
Arhiepiscopul Mitropolit
conferențier de J.P.
Iustin, m-a făcut o
vizită prețioasă de co-
re m-am bucu-
rat foarte mult.

J.P. Iustin
Mitropolitul este foarte to-
tălar controlu și o
mă zădărn.

Conștientizarea cu
Arhiepiscopul Mitropolit
o foarte importantă și
interesantă Mitropolit
vorbit cu m-a controlu
mult multe rațiuni pl-
cote din moromun-
că și omitește și
vorbește de moromun-
ce o desebilo dragoste
și sfântă. Că este

3

credința foarte bună
creștină și marea-
tori, și omite și
și vorbește Omie-
păreșului Mitropolit
de frumusețea și in-
teror și înțeleg și
mai ales și pre-
dicile episcopului
Iustin, Mitropolit-
una spunând că
Iustin este, peis
copul lor. "și de
Ora Preo și Mitropolit
Mitropolit și ruga pe
credințarii din m-a
omun- să-i mai
vorbească și să-i
poveștea de la m-a
spune Preo spim-
tălu Iustin
când predica în
bisere, și o de
ite ocazii la s-a
ton sau alte ocazii
binecuvânta.

Interesant este cum creștinii din Maramureș nu uită cuvintele pe care episcopul le spune în biserică după Sfânta Liturghie. De fapt, întotdeauna au avut acest obicei creștinii din Maramureș: au păstrat cuvintele preoților.

Am vorbit cu cei doi ierarhi despre viața noastră de acum și din trecut. Pe PS Mihail l-a impresionat viața obștii de la Mănăstirea Rohia, pe care a vizitat-o, dar și Centrul Eparhial din Baia Mare. Noi, aici, îi spuneam Episcopului Mihail, avem aceeași limbă – ierarhi, consilieri, preoți, colaboratori și credincioși.

(pag 1 - 5)

Grija pentru viața Eparhiei, a Bisericii și a Țării mă face să mă rog mereu pentru preoți și credincioși. Pe toți îi am mereu în gând, în suflet și în inimă.

(pag 6)

Noaptea aceasta de sâmbătă spre duminică, 6 martie 2016 a fost o noapte bogată în gânduri și cu multe popasuri. După vizita Episcopului Mihail, pe care nu l-am întâlnit de mult, am realizat că ierarhii care mă vizitează la reședința din Baia Mare mi se par mai luminați pe măsură ce trec anii, au fața și barba albă, vorba tot mai domoală și mai blândă, și parcă inima lor bate mai lin. Iar asta mă face să spun că se vede că Iisus Hristos le-a trecut de mai multe ori pragul.

(pag. 6 - 7)

Și pe mine m-au nins anii – pe care-i trăiesc - în aceste zile, ca un sihastru, dar nu singur. Mereu îmi trec pragul cu o sarcină pe care o are fiecare om, și pleacă cu desaga golită de necazurile lor. Este o sarcină grea, dar îngerii lui Dumnezeu care există în sihăstria slujitorului lui Dumnezeu o ușurează cu darul și mila lui Dumnezeu.

(pag. 7 - 8)

Și pe mine m-au nins
anii - pe care-i trăiesc
în aceste zile,
ca un sihastru dar
nu singur mereu
îmi trec pragul
cu o sarcină
pe care o are fiecui
om, și pleacă
cu desaga golită
de necazurile lor.
Este o sarcină
grea dar îngerii
lui Dumnezeu care
există în sihăstrie

Luni, 7 martie 2016

Sufletul meu, sufletul meu iubește, iubește toată creatura, iubește această creatură miraculoasă a lui Dumnezeu.

Scrisorile mele, scelle-
lul meu, iubito iubite
toate creștinii iubite
oasta creștinilor mei
toate o. lui Dumnezeu.

În vis, parcă se auzea în stradă o armată de ostași tineri cântând puternic un cântec triumfător, pe care-l ascultam uimit. Vis, care nu era vis, era ecoul celor ce le-am trăit în trecut și pe care doresc, și mă rog să le trăiască în viitor generația tânără a Poporului Român.

(pag 14)

Vis, eoiu am ero
vis, ero ecoul celor
ce le-am trăit -
în trecut și pe
care doresc și mă
rog să le trăiască
în viitor generația
tânără a Poporului Român.

Nu fi rău, nu judeca, nu fi rău! Suntem bătrâni și nu avem voie să-l supărăm pe Dumnezeu, făcătorul tuturor. De ce nu ai venit pe la Episcopie? Eu te-am așteptat mereu! Eu m-am gândit mereu la dumneata! (pag 17 - 18)

Marti, 8 martie 2016

Unii nu sunt pregătiți să înțeleagă taina vieții unui om care din copilărie a trăit într-o lume diferită de viața de toate zilele a oamenilor, dar profund ancorat în viața spirituală și socială a lumii. (pag. 21)

Joi, 10 martie 2016

Avem multe convorbiri, cu cei care mă vizitează, în legătură cu viața societății de azi, despre lumea aceasta neliniștită și îngrijorată. La acestea încerc să dau răspuns și să-i îndemn pe oameni să aibă încredere în Dumnezeu, să caute să-L cunoască, să-L asculte și să-L iubească pe Iisus Hristos. Problemele îi copleșesc pe oameni – și salvarea este reîntoarcerea la viața creștină adevărată. (pag. 23)

Problemele îi copleșesc
pe oameni -
și salvarea este reîn-
toarcerea la viața creștină
adevărată.

Îmi este milă, foarte milă de oamenii care sunt lipsiți de lumina lină a lui Iisus Hristos. (pag. 31)

Lacrimile de mamă sunt lacrimi sfinte. M-am gândit la lacrimile tuturor mamelor din lume și m-am rugat pentru ele. (pag. 33)

Cele mai dureroase și sfinte lacrimi au fost: lacrimile Maicii Domnului! (pag. 33)

Cele mai dureroase și sfinte lacrimi au fost: lacrimile Maicii Domnului.

În nopțile trecute am visat-o pe mama mea și parcă am auzit-o plângând. 95 de ani, Doamne, a plâns mama pentru mine. (pag. 33)

Ca un ecou sunt cuvintele noastre, pentru că, cu mila și binecuvântarea lui Dumnezeu, tot ce grăim rămâne. Pentru că le vorbim cu dragoste și cu dorința fierbinte să rodească și să sfințească sufletele. (pag. 35)

Ca un ecou
sunt cuvintele -
noastre pentru că,
cu mila și binecuvântarea
lui Dumnezeu, tot ce grăim
rămâne. Pentru că le vorbim
cu dragoste și cu dorința
fierbinte să rodească și să
sfințească sufletele.

Sâmbătă, 12 martie 2016

În această dimineață mi-am îndreptat gândul către Atotputernicul și Bunul Dumnezeu și umilit fierbinte m-am rugat pentru mamele din lume, în fruntea tuturor fiind Maica Domnului. Iar alături de Maica Domnului fiind și mama mea Maria, din fața căreia, în zorii zilei de 12 martie am plecat și am lăsat-o singură în casa părintească. M-a întrebat îndurerată "unde pleci dragul mamei?", iar eu, când am plecat, am intrat în lumea fără întoarcere. Am plecat și am intrat pe poarta unei mănăstiri, fără să fiu deplin conștient, dar am plecat ca să fiu slugă a lui Iisus Hristos. Și de atunci până astăzi, merg pe această cale, slujind cu umilință și credință lui Dumnezeu și oamenilor, fraților mei. De nouăzeci și cinci de ani, din care șapte zeci și cinci